

Tržiški tekstilec

bombažna predilnica in tkalnica tržič

LETO XX

AVGUST 1979

ŠTEVILKA 8

Pol leta je okrog

Kako smo izpolnjevali sprejete obveznosti? Kako smo gospodarili?

TOZD PREDILNICA je plan izpolnila s 93,71 %

- v baznih kg 99,76 %
- izkoriščenje predilnikov je za 1,33 % slabše kot v lanskem I. polletju.

— Nekoliko nižja pa je tudi produktivnost in sicer iz 6,63 na 6,61 baz. /kg/ del. uro.

TOZD TKALNICA je plan izpolnila s 100,25 %

- v vtokih z 99,98 %
- v primerjavi s I. poll. 1978 je obseg proizvodnje v m² za 5,83 % manjši, v vtkanih vtokih pa za 0,19 % večji.

TOZD OPLEMENITILNICA je plan izpolnila s 100,95 %

- v primerjavi s I. poll. 1978 je skupen obseg proizvodnje za 9,69 % večji.

TOZD KONFEKCIJA je plan izpolnila v m² 86,65 %

- v enotah s 87,65 %
- v primerjavi s I. poll. 1978 je to v m² za 0,94 % v enotah pa 5,07 % manj kot lani.

Oskrbljenost z reprodukcijskim materialom v temeljnih organizacijah združenega dela je bila v I. polletju letošnjega leta sorazmerno zadovoljiva. Pomanjkanje je bilo čutili le v nabavi preje, zlasti v mesecih april, maj in to predvsem zaradi pričakovanih podražitev.

Dokaj čest problem, prisoten v vseh TOZD je bil pomanjkanje delovne sile, zlasti na določenih delovnih mestih, dalje v nekaterih primerih jakost izostankov, opazen pa je tudi problem discipline kot tudi občasna neusklanjnost proizvodnih programov.

Oskrba z reprodukcijskim materialom se je v I. poll. v glavnem gibal v okviru načrtovanih cen, saj evidentiramo skupne materialne stroške z 44,13 %. Žal to ne moremo trditi za načrtovane prodajne cene, kajti le-te so bile korigirane na osnovi družbenega sporazuma šele v drugi polovici meseca maja letos in še takrat ne tako kot smo načrtovali. Dejansko smo prodajali po odobrenih višjih cenah le en mesec v I. polletju. Res pa je, da je skoraj vse prvo polletje na tržišču vladala konjunktura, ki jo je naša prodajna služba relativno dobro izkoristila. V pri-

merjavi s I. polletjem 1978 je bilo prodanih za 24,30 % več tkanin in za 8,10 % več konfekcijskih izdelkov. Dostaviti je še treba, da je letošnji prodajni plan v primerjavi s plačano realizacijo v I. 1978 višji za 32,50 % v primerjavi s fakturirano realizacijo leta 1978 pa kar za 38 % višji. Upošteva je kasno korekturo cen in visoke planske zadolžitve je realizacija prodajnega plana z 92,48 % ugodna.

Tudi izvoz je, še posebno v primerjavi s I. polletjem lanskega leta, uspešnejši. V letu 1978 smo v I. polletju izpolnili izvozne obveznosti le 32 %, letos 56,80 %. Ugoden pa je tudi premik v doseženih cenah, kar je še posebej pomembno.

Kljub naporom in doseženimi poslovnimi uspehi pa žal še vedno ni pričakovanih finančnih rezultatov. Kje so vzroki? Nekaj let-eh, in to dosti pomembnih, čeravno ne edinih, je že omenjenih. Torej, cene! Kar takoj je

treba pribiti, da je to res, vendar še zdaleč ne vse. Ugodnih finančnih rezultatov ni moč doseči le z višanjem cen, pač pa z vrsto drugih koristnih, predvsem učinkovitejših premikov kot so:

- še večja selektivnost proizvodno-prodajnega programa,
- višja produktivnost dela,
- boljše izkoriščanje osnovnih sredstev,
- odločnejša prilagodljivost tržišču,
- boljša organizacija in nena- zadnje tudi boljša delovna disciplina.

Upošteva je objektivne okolnosti, ki so po svoje prispevale, da finančni rezultat v I. polletju ni še ugodnejši le lahko ugotovljamo, da smo poslovali uspešnejše kot v enakem obdobju lani. To pa ne sme biti signal za samozadovoljstvo, prej vzpodbuda za še boljše delo, iskanje poti do boljših programov, ki bodo zagotavljali tudi boljši dohodek.

Iz internih informacij RS ZSS

(Zapis s posveta predstavnikov in sekretarjev občinskih in medobčinskih svetov ZSS — 5. julija 1979)

Na posvetu predstavnikov in sekretarjev občinskih in medobčinskih svetov zveze sindikatov ter republiških odborov sindikatov, ki je bil 5. julija letos in ki ga je vodil predsednik RS ZSS Vinko Hafner, so se dogovorili o **prilagoditvi Zveze sindikatov Slovenije**, ki bo v prvi polovici novembra letos. Dogovor o njenem sklicu izhaja pravzaprav že z zadnjega kongresa Zveze sindikatov Slovenije. Konferenca bo obravnavala predvsem družbeno planiranje in vlogo zveze sindikatov pri tem (zlasti v pripravi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje — 1981—1985) ter aktivnost za demokratizacijo odnosov in kolektivno vodenje v Zvezi sindikatov Slovenije. Slednja naloga, ki pomeni uresničevanje Titove pobude, bo zahtevala tudi dopolnitve statuta Zveze sindikatov Slovenije.

Gre, skratka, za pomembne naloge našega nadaljnjega družbe-

nepolitičnega in gospodarskega razvoja, zato se bomo morali na konferenco tudi dobro pripraviti. Vsa gradiva naj bi temeljito obravnavali v osnovnih in občinskih organizacijah zveze sindikatov kot tudi v republiških odborih sindikatov ter tako obogatili tudi sklepne dokumente konference. Delegate za konferenco naj bi izvolili med 24. in 28. septembrom, med njimi tudi ugledne sindikalne aktiviste-neposredne proizvajalce.

1. Planiranje

S področja planiranja naj bi na konferenci ocenili, koliko smo za to nalogo usposobljeni, kaj smo doslej storili in kaj bo še treba, katera so temeljna vsebinska vprašanja, hkrati pa naj bi opozorili na dosedanje pomanjkljivosti in probleme, pa tudi oblikovali pobude, predloge in ocene za pripravo zakona o družbenem planiranju. Občinski sveti naj bi delovni skupini pri republiškem svetu do 10. septembra poslali kratko oceno dosedanje planske aktivnosti. Ta ocena naj bi izhajala iz poprejše široke razprave v osnovnih

organizacijah, zajemala pa naj bi naslednja vprašanja: kako so potekale prve faze priprav planskih dokumentov v tozd in skupnosih, ali smo bili v zvezi sindikatov dovolj aktivni, katere so temeljne »zavore«, kateri so temeljni problemi dosedanjega razvoja (npr. zaposlovanje itd.), katerim panogam velja v posamezni občini prioriteta, kaj je v posameznih občinah doslej storjenega za usklajevanje med temeljnimi nosilci. Pred pripravo ocen naj bi v občinah ustrezni dejavniki omenjena vprašanja obravnavali na posvetih.

Do 10. septembra naj bi tudi republiški odbori sindikatov sporočili, kako je panoga realizirala cilje sedanjega srednjeročnega obdobja (če jih ni, zakaj jih ni in kako vnaprej), kakšen je dohodek in položaj panoge v celotni družbeni reprodukciji, kakšna je stopnja združenosti dela in sredstev v panogi, kako so se OZD panoge organizirale za skupno usklajeno planiranje v prihodnje, ali bo možno doseči temeljitejši sporazume o dohodkovni povezanosti; oblikovali pa naj bi tudi temeljne probleme panoge (npr. kakšen je dohodek na delavca, delitev čiste-ga dohodka, kadri, odnos izvozu-voz). Do omenjenega datuma naj bi o planski dejavnosti razpravljali tudi v SOZD. Sveti republiškega sveta ZSS naj bi septembra pripravili razširjene posvete s posameznih področij, kot so stanovanjska izgradnja, delovni in življenjski pogoji, zdravstveno varstvo, zaposlovanje in kadrovska politika, družbeni kriteriji o novih investicijah, usmeritev politike za osebne dohodek in skupno porabo...

2. Demokratizacija

Demokratizacije odnosov in kolektivnega vodenja naj ne bi obravnavali kot organizacijsko in kadrovsko, marveč predvsem kot vsebinsko vprašanje. Na občinski ravni in v republiških odborih sindikatov naj bi sprejeli akcijske programe za razpravo o izhodiščih, ki jih je pripravil republiški svet, objavila pa Delavska enotnost. Razpravo naj bi zaključili do konca septembra, pripombe in predloge pa dostavili republiškem svetu do 5. oktobra.

3. Program dela republiškega sveta ZSS za 2. polletje letos

V programu aktivnosti Zveze sindikatov Slovenije v drugem polletju bo osrednja pozornost

(Nadaljevanje na 2. strani)

Iz internih informacij RS ZSS

(Nadaljevanje s 1. strani)

namenjena uveljavljanju družbenoekonomskega položaja delavcev (stalna odgovornost za izboljšanje gospodarjenja, uveljavljanje delitve po delu, priprave na novo plansko obdobje srednjeročnega razvoja, varstvo, zaposlovanje, šolanje itd.) in utrjevanje vloge, položaja in odgovornosti delavcev pri razvoju družbenopolitičnega sistema (njegova demokratizacija, povezanost s krajevno skupnostjo, informiranje v združenem delu in v zvezi sindikatov, ljudska obramba in družbena samozaščita, negovanje tradicij NOB, samoupravna delavska kontrola). Mnoga pomembna vprašanja, kot so preobrazba družbenoekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu, zakon o družbenem sistemu informiranja in druga, naj bi obravnavali v javnih razpravah. Pozorni bi morali biti tudi do uresničevanja strategije polne produktivne zaposlenosti in dogovarjanja čez tovarniške »plotove«, kar naj bi odražali tudi plani.

Za 2. polletje letos bo republiški svet sprejel operativni delovni načrt, ki bo podobno kot je bilo to za 1. polletje storjeno v sprejetem letnem načrtu — opredeljeval teme za obravnavo na svetu in predsedstvu po samesnih mesecih. Predlog bo obravnavalo predsedstvo RS ZSS že na seji 13. julija.

4. Ocena dejavnosti pri uresničevanju stališč o delitvi po delu

V veliki večini občinskih svetov in osnovnih organizacij aktivnost dobro poteka, tudi delovne programe večina ima, pomembna pa je kvaliteta njihovega uresničevanja. Pri tem naj bi izmenjavali izkušnje, aktivirali družbenopolitične in strokovne dejavnike. Uveljavljati moramo zavest, da predsednik še ni osnovna organizacija, ampak da so to njen izvršni odbor in komisije, njeni člani. Izvršni odbor naj obravnava konkretne probleme delavcev. Občinske sindikalne liste ne gre prepisovati, ampak v okviru občin oblikovati družbene dogovore z novo vsebino. V tozkih z izgubo bo

potrebna širša družbena akcija. Če v takšnih tozkih uspemo zagotoviti večjo produktivnost, izkoriščenost delovnih sredstev, prodajo vse proizvodnje, potem tudi osebni dohodek teh delavcev ne bi smel biti vprašljiv.

Dokaj ugodni polletni gospodarski rezultati v Sloveniji niso razlog za ležernost v drugem polletju, ko bo konjunktura manjša, pritisk cen pa je že zdaj precejšen. Polletni rezultati so plod visoke družbene zavesti naših delavcev in tudi akcije sindikatov. Tu ne bi smeli popustiti. O primerih povečevanja osebnih dohodkov, ki ne izhajajo iz rezultatov dela, bo treba ostro reagirati. Zavzemali se bomo, da ne bo nobene formalne zamrznitve osebnih dohodkov, sicer bi nam padlo v vodo vse, kar delamo za uveljavljanje načel delitve po delu. Toda do kršiteljev ne bomo obzirni, saj nam podirajo dogovorjena načela.

5. Občni zbori osnovnih organizacij zveze sindikatov

Občni zbori v začetku prihodnjega leta bodo izredna priložnost za okrepitev družbenopolitične vloge osnovnih organizacij njihove kadrovske okrepitev in učinkovitosti. Zavaljo tega se je treba na občne zборе pravočasno in temeljito pripraviti. Se stanki sindikalnih skupin so lahko pomembna sestavina teh priprav. Pri kadrovanju pa naj bi že upoštevali stališča o demokratizaciji odnosov in kolektivnem vodenju v zvezi sindikatov. Osnovne organizacije, konference, koordinacijski odbori in občinski sveti naj bi pripravili najpoznejše septembra programe priprav na občne zборе, pri tem pa se povežali tudi z zvezo komunistov, ZSMS in drugimi dejavniki. Da bi občne zборе bolje opravili, bo republiški svet pripravil priročnik za njihovo izvedbo.

Na posvetu so se udeleženci dogovorili tudi o enodnevem seminarju za sindikalne aktiviste, ki naj bi bil septembra ali oktobra. Dogovorili pa so se tudi, naj bi občinski sveti med dopusti zagotovili ustrezno dežurstvo — zaradi kontinuitete dela in nalog.

Študenti na obvezni počitniški praksi

Za naše študente se je letošnje šolsko leto še kar uspešno izteklo, čeprav je zadnja redovalna konferenca napovedovala kaj žalostne počitnice tistim, ki so več ali manj dopustovali med letom.

Toda vseeno čas šolskih počitnic ni namenjen samo nabiranju novih moči za boljši štart v novo šolsko leto, ampak tudi tritedenski počitniški praksi. Ta čas, ki ga dijaki preživijo med bodočimi sodelavci, je namenjen povezavi pridobljene teorije s prakso pri opravljanju različnih delovnih nalog za katere se usposablja. Na obvezni počitniški praksi se je v letošnjih po-

letnih mesecih v dveh skupinah zvrstilo 25 deklet in fantov.

Prva skupina praktikantov je bila številnejša od druge, ki je s prakso pričela šele po kolektivnem dopustu. Uspelo nam je, da smo se o njihovem počutju v novi delovni sredini in o njihovih pričakovanih pogovorili le z dvema našima bodočima študentkama, kajti lani, v šolskem letu 1978/79 nista prejemale študentije.

Andreja Slatnar, doma iz Bistrice 95, je končala 1. letnik ekonomske šole v Radovljici.

»Zavedala sem se, da nimam predobrih delovnih navad, zato sem se bala, da ne bi šlo in se prav zato nisem hotela vezati s štipendijo, starši me pa tudi niso siliili v to, ker me predobro poznajo. Selekcija v 1. letniku je bila huda, pa sem zaradi tega postala bolj samozavestna in vem, da mi bo v šoli šlo.

Še preden sem prišla na prakso, sem nekaj dni imela hudo tremo, ker nisem vedela, ali sem iz šole prinesla dovolj teoretične podlage. Prijaznost delavcev v vsakem oddelku, kjer sem do sedaj bila, je razblinila tremo in namesto nje ustvarila vzdušje zaupanja vase, kar tudi ne pomeni ravno malo.

Lani sem zamudila vpis na ekonomsko šolo v Kranju, zato nisem imela druge izbire, kot vpisati se na radovljiško šolo. Edino, kar me pri tem moti, je pot v Radovljico, ki mi vzame precej časa. Imam dve mesečni vozovnici: od Tržiča do Kranja do Radovljice pa Alpetourovo.

Že lani sem bila na neobveznem počitniškem delu v skladišču gotovih izdelkov, pa mi je bilo zelo všeč. Na moji letošnji praktikantski poti sem se prav sedaj za tri dni ustavila med starimi znanci od lanskega leta.

Zdi se mi, da je program prakse odlično sestavljen, saj bom spoznala delo v kadrovskem, nabavnem in fakturnem oddelku, v skladišču gotovega blaga, ekseditu, centralnem skladišču in prodajnem sektorju.

Teorija se precej razlikuje od prakse. V šoli smo spoznali le nekatere obrazce in formularje, v delovni organizaciji pa operirajo z najrazličnejšimi podatki in tudi obrazci, s kakršnimi se v šoli nisem in tudi ne bom srečala.

Vsi delavci, pri katerih sem doslej delala, so si prizadevali, da so me o delu temeljito poučili in ga razložili, seveda pa mora ob tem tudi vsak praktikant pokazati čim več interesa.

Že prej sem omenila, da mi učenje in prevoz v šolo in nazaj domov vzameta skoraj ves prosti čas. Prej je bilo prostega časa na ostanjanje. Redno sem trenirala rokomet, v šoli pa sem aktivno delovala v centru za obveščanje in propagando. Zave-

dam se, da je zame šola sedaj prva, za vse ostalo bom pa že poskrbela, da bom nadoknadila zamujeno, če ne prej pa čez tri leta, ko bom maturirala.

Tatjana Brodnik je doma na Cankarjevi 1 v Tržiču, letos pa je končala 1. letnik STTS v Kranju — konfekcijska smer.

»Kljub temu, da se s štipendijo vežeš z delovno organizacijo, ki te štipendira, vidim v tem več prednosti, saj mi s tem zagotavlja bodočo zaposlitev in pa seveda vsak mesec svež denar, kar tudi ni ravno slabo. Da mi mama zaupa, je dokazala s tem, da mi je že sedaj zagotovila, da bom lahko s štipendijo sama razpolagala. Oh, me, zapravljala ne bom, za »Janco« in občasne obiske v slaščičarni že bo, pa še vedno bo dovolj ostalo za morebitne suhe čase.

O poteku obvezne počitniške prakse so me poučili delavci izobraževalnega centra že na uvajalnem seminarju 22. junija letos. Toda z obvezno prakso sem začela šele prvega avgusta, tako da sem si začetek dela čisto drugače predstavljala, kar bala sem se ga, saj je bilo to moje prvo srečanje z delom v delovni organizaciji. Predstavljala sem si, da me bo vratar napotil v izobraževalni center, tam pa mi bodo pač povedali, kam naj se napotim. Toda bilo je vse drugače, od prijazne delavke v centru za izobraževanje, ki mi je vse podrobno razložila in me peljala v obrat, do sedanjih sodelavk, ki se trudijo, da bi mi razložile potek dela pri raznih operacijah v TOZD Konfekcija.

Vidim, da sem se v šoli za eno leto kar dosti naučila, toda, da bi znala kaj sama narediti, kje pa. V šoli smo spoznavali stroje le po slikah in maketah, v ob-

ratu pa te oživijo in ob delu zahtevajo celega človeka.

Odkar sem začela obiskovati srednjo šolo, skoraj nimam prostega časa. Če se ne učim pa berem; to je že od nekdanj moj konjček.

Žal smo se razgovarjali le z dvema praktikantkama, tako da je težko karkoli zaključevati. Toda iz razgovora vendarle lahko sklepamo, da so s spremenjenim okoljem šolanja zadovoljni, saj je praktično delo bodočega strokovnjaka pravzaprav le dopolnilno učenje o istem, kar je že spoznal v obliki teorije.

F. Gregorc

Socialno delo v BPT

V letošnjem letu smo pričeli uvajati v naši DO dejavnost socialnega dela. Ker se to delo kot samosvoja strokovna dejavnost prvič uvaja v naši DO, bomo v naslednjih vrsticah kratko opisali način delovanja in cilje socialnega dela.

Socialno delo oziroma cilji socialnega dela so prisotni v raznovrstnih poklicih oziroma dejavnostih kot npr. v medicini, pravnstvu, prosveti itd. Vendar se v naši družbeni ureditvi vedno bolj uveljavlja socialno delo kot posebna stroka, ki socialne probleme obravnava kompleksno, upoštevajoč različne vidike oziroma dejavnike, ki vplivajo na nastanek socialnega problema. Pri nastanku socialnih problemov se namreč nenehno prepletajo individualni, biološki in psihološki elementi s socialno ekonomskimi silami okolja, v katerem ljudje žive. Cilj takšnega dvostranskega oz. dualističnega načina dela pri socialnem delu pa ni samo pomoč posamezniku, družini ali skupini oseb v njihovih medsebojnih odnosih, marveč se ukvarja tudi z izboljšanjem socialnih pogojev na splošno tako, da dviga zdravstveni in gospodarski standard in da nenehno priporoča boljše stanovanjske in delovne pogoje. Cilj socialnega dela je ustvarjati skladnost med blaginjo posameznika in blaginjo družbe, v kateri posameznik živi.

Področje socialnega dela obsega:

1. Pomoč oškodovanim, pomoči potrebnim posameznikom in skupinam npr. bolnim, telesno in duševno prizadetim, dela nesposobnim, starim, pripadnikom manjšinskih skupin, na novo naseljenim in priseljenim.

2. Pomoč pri varstvu oškodovancev in ogrožencev, ki tvorijo

posebne skupine kot so vojni oškodovanci, žrtve naravnih katastrof, epidemij, vojn itd.

3. Pomoč, kakršno nudijo mladinsko varstvo, socialno skrbstvo, izobraževanje otrok in mladostnikov ter ustrezna pomoč za skupine starih, manjšin, sezonskih delavcev in drugih, ki jim grozi osamljenost in bi se prav zaradi tega morali povezovati s skupnostjo.

4. Dejavnost socialnih delavcev je med drugim nujno potrebna in običajna pri naslednjih socialnih storitvah:

- a) socialna pomoč
- b) socialno zavarovanje
- c) pomoč družini
- d) delo z otroki oz. mladino
- e) poklicno svetovanje in zaposlovanje

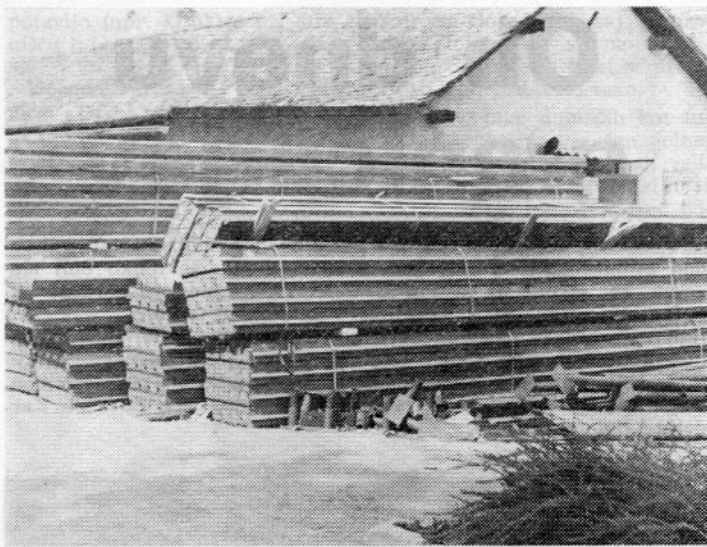
Dejavnost socialne delavke v naši DO je usmerjena v reševanje socialnih problemov predvsem pri izvajanju varstva naslednjih kategorij zaposlenih:

- matere z otroki
- invalidi
- mladi delavci
- bolniki (urejanje klimatskega zdravljenja po zdraviliščih)
- kronični bolniki v rekonvalescenci
- starejši delavci
- alkoholiki
- delomrzneži
- delavci z nizkimi OD itd.

Sodeluje pri reševanju problematike medsebojnih odnosov: v družini, v delovnem kolektivu in v skupini prijateljev — sodelavcev

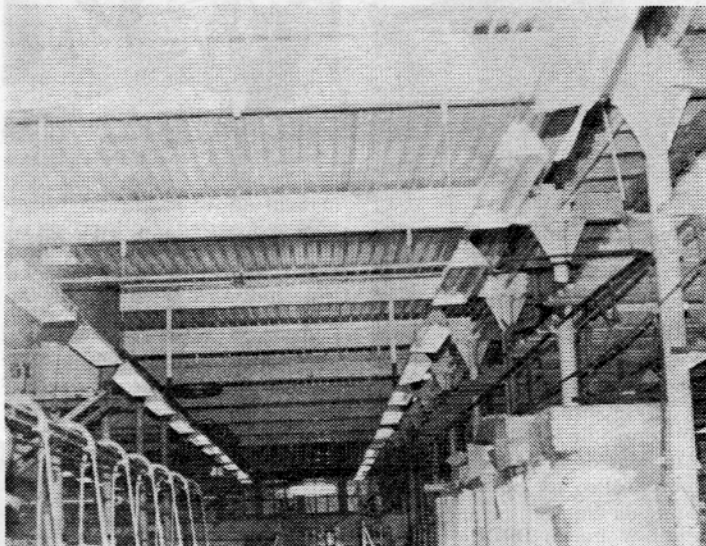
Svetuje vsem zaposlenim pri uveljavljanju pravic socialnega značaja in sodeluje tudi pri razporeditvah delavcev na druga dela in naloge.

**Socialna delavka:
Nevenka Gradišar**

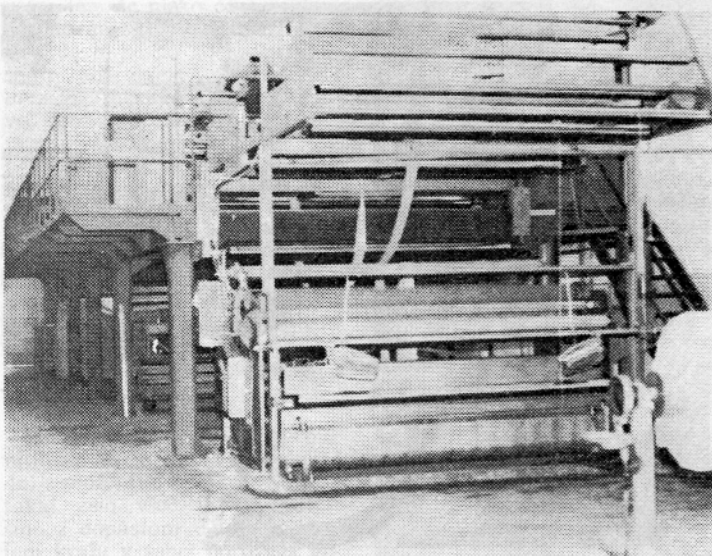

Pred elektro delavnico — šibki tok, je še precej elementov za popravilo strehe nad navijalnico.

FOTO VESTI

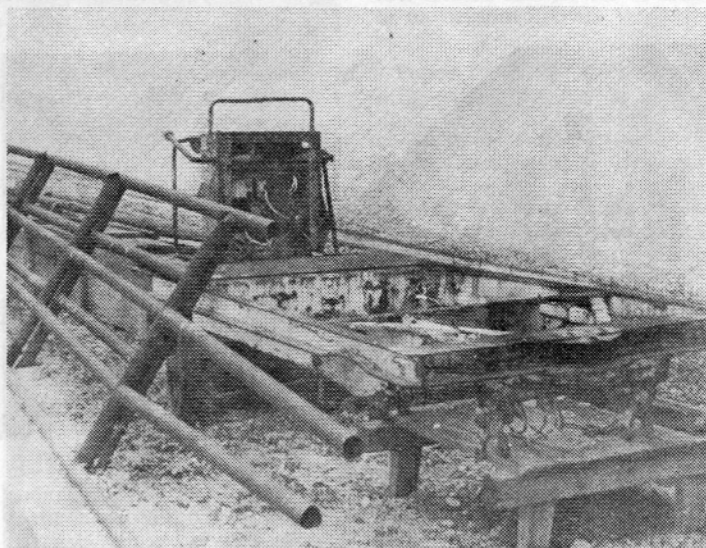

Streha navijalnice po obnovitvi ne bo več problematična ob nalivih in dolgotrajnem dežju

Dne 30. 8. 1979 je pričel s poskusnim obratovanjem razpenjalni sušilnik Monforts. Zaključena je tako investicija, ki se je zaradi znanih vzrokov vlekla več let. Novi razpenjalni sušilnik ima lastno kotlarno na lahko lje, prenos toplote pa se vrši preko grelnega olja. Možna je natančna regulacija temperature in delo pri višjih temperaturah kot na starih razpenjalnih sušilnikih.

Pri poskusnem obratovanju in nastavitvi temperature sušenja na 140° C smo dosegli skoraj še enkrat večjo hitrost kot na starih razpenjalnih sušilnikih.

Glede na to, da sta odsluženno akumulatorsko vozilo in zarjavela ograja že dolgo, dolgo časa na tem mestu, bi kazalo nepoučeno opozoriti, da to niso zametki nove temeljne organizacije »ODPAD«, temveč ...

Ob dnevu graničarjev

V sredo, 15. avgusta so čuvarji naših meja slavili svoj praznik — dan graničarjev. Letošnje praznovanje je bilo še toliko bolj slovesno, ker je bila na ta dan 35. obletnica ustanovitve korpusa narodne obrambe (KNOJ), ki je imel med svojimi številnimi nalogami tudi zavarovanje naših meja. Osrednja slovesnost ob prazniku je bila pri rateški karavli pod Pečjo na tromeji med Jugoslavijo, Italijo in Avstrijo, kjer so ob navzočnosti številnih uglednih gostov poimenovali karavlo po velikem revolucionarju in mislecu Edvardu Kardelju-Krištofu.

V imenu graničarjev je goste pozdravil starejši vodnik Žika Manič

Telega dne se je delegacija BPT udeležila proslave dneva graničarjev v Medvodju. Po prihodu do karavle Srečka Perhava je vse zbrane najprej pozdravil komandir — starejši vodnik Žika Manič, ki je vsem zaželel dobrodošlico ter pozval vse prisotne, da čim dalj ostanejo med njimi. V imenu BPT je pozdravil vojake ter jim čestital k njihovem prazniku Janko Lončar, ki je ob tej priložnosti izročil komandirju tudi darilo pokro-

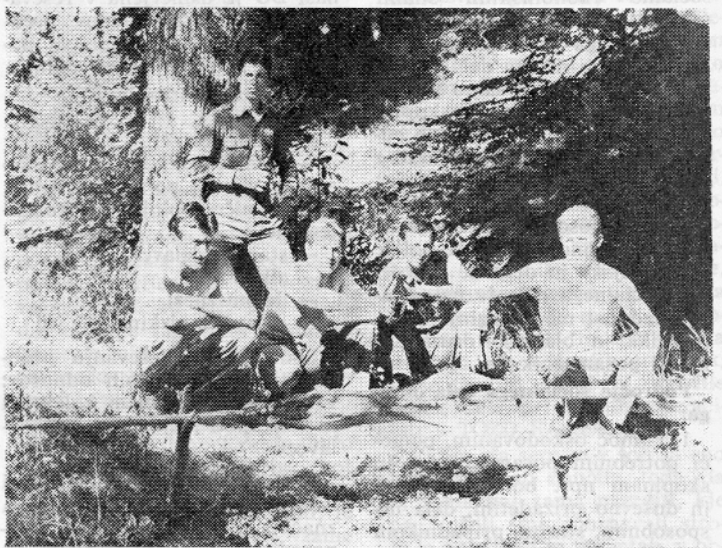
vitelja — diaproyektor. Graničarjem so zatem čestitali tudi drugi predstavniki družbenopolitičnih organizacij iz Trziča. Komandir se je v imenu vseh zahvalil za čestitke in izročil delegaciji BPT spominsko darilo — iz marmorja lično izdelan mejni kamen. Po uradnem delu je sledil tradicionalni vojaški pasulj, kasneje še jedi na žaru, v poznem popoldnevu pa okusno pečen odojek in jagnje. Graničarji so tako njihov praznik preživeli delovno z namenom, da se

Komandir karavle je izročil tov. Lončarju spominsko darilo — marmornat mejni kamen

Graničarji so se izkazali tudi kot strokovnjaki za pečenje na žaru

Jagnje in odojek sta bila posebna specialiteta, ki je terjala veliko časa, truda in pazljivosti

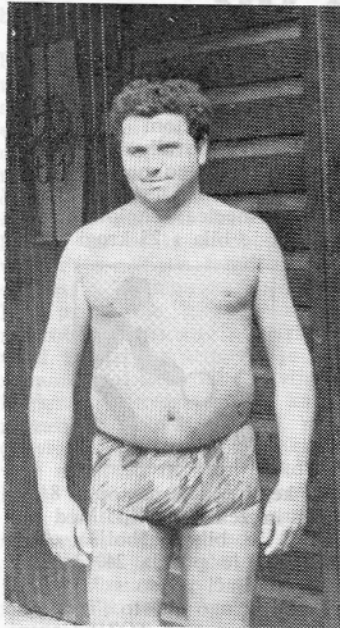
Naša delegacija je na praznik graničarjev preživela prijeten dan v Medvodju

gostje pri njih na ta dan čim bolj prijetno počutijo. To jim je v celoti uspelo, svoje pa je k vedremu razpoloženju prispevalo tudi čudovito vreme, saj je močno avgustovsko sonce marsikoga zadržalo v Medvodju tudi celo popoldne, seveda pa v tem času ni manjkalo hladnega piva in okusne hrane.

Kako smo letovali

Samo še nekaj dni nas loči do zaključka dopustniške sezone v našem počitniškem domu v Poreču. Letošnje leto je bil interes za letovanje nad vsemi pričakovani in razen prvga ter zadnjega tedna v sezoni (ko je bilo nekaj hišic praznih) je bilo vse zasedeno. Ni še končnih podatkov kakšno je bilo skupno število dopustnikov, toda že sedaj je jasno, da je bilo v posameznih izmenah v Materadi tudi 220 in več gostov, čeprav je ležišč le 163. Da je temu tako, je razlog v nižjih cenah penziona in spoznanju, da je letovanje v našem počitniškem domu izredno ugodno, tako za člane kolektiva kot za njihove svojce ter ostale goste.

O tem kako ocenjujejo letovanje v Poreču smo se pogovarjali z nekaterimi sodelavci, ki so povedali:

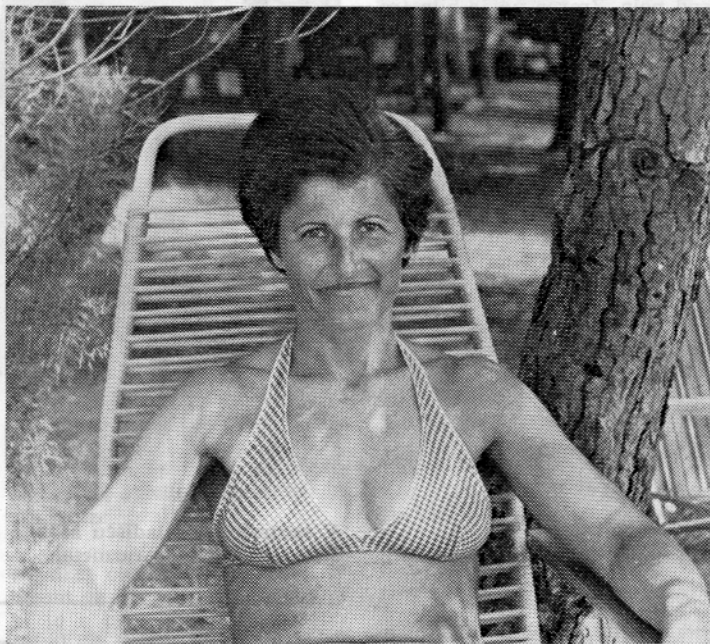
Mirič Bolte — TOZD Konfekcija — je letoval z ženo in hčerko en teden. »Letos sem prvič v Materadi in moram priznati, da se odlično počutim. Hrana je v redu, le zeleno solato pogrešam, sicer pa nimam pripomb, saj smo v jedilnici dobro in hitro postreženi, osebje pa ugodni našim željam. Če upoštevamo pri vsem tem še nizko ceno, potem je letovanje tu nadvse ugodno. Res, da bi se po kosilu prileglo sadje ali desert, vendar tudi brez tega nekako gre. Pogrešam več možnosti za rekreacijo, saj razen balinišča in dveh mizic za namizni tenis, ki pa sta brez mrežic, ni drugega objekta. Lahko bi brez večjih sredstev zgradili vsaj še igrišče za odbojko. Za otroke je bolj poskrbljeno, saj se lahko zabavajo na vrtljaku, gugalnicah ali v peskovniku. Se eno pripombo imam — nanaša se na sanitarije, ki bi bile potrebne popravila tudi med dopustniško sezono.«

Mehle Jožica — TOZD Oplemenitilnica — je bila v Poreču 14 dni z možem in hčerko. »Nam je tukaj zelo všeč in zadovoljni smo z dopustom v tem čudovitem kraju v senci borovega gozdička. Za hrano moram reči, da je letos slabša kot prejšnja leta, saj se dosti jedi pripravljajo iz konzerv, kar pa ni najbolj dobro. Pohvaliti velja osebje, ki se trudi, da je naše počutje čim boljše, saj je potrežba in uslužnost na visokem nivoju. Res pa je, da bi se dalo v našem letovišču še marsikaj urediti, da bi

človek na vsakem koraku imel občutek, da se nahaja na tistem delu naše obale, kjer sta red in čistoča daleč boljše kot v raznih kampih vzdolž obale. Ze same opozorilne table bi verjetno nekaj pripomogle k temu, da bi vsak pospravil za seboj. Kar zadeva posteljnino bi želela pripomniti, da bi kazalo razmisliti o kapnahu za odeje, saj bi se s

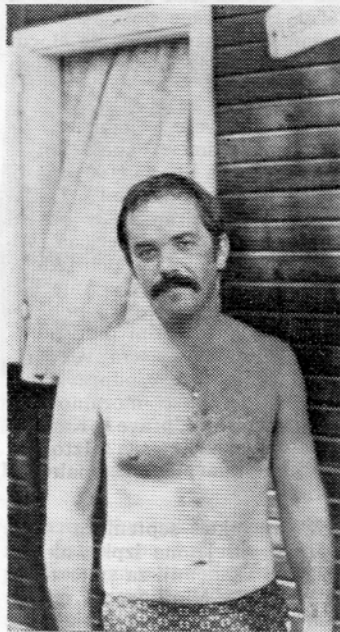
tem odeje dalj časa ohranile pa tudi umazale se ne bi. Tudi samo vzdrževanje letovišča bi moralo biti deležno večje pozornosti, ker ga bomo le tako lahko obdržali še naprej. Pri tem mislim tako na ureditev oz. izboljšanje bazena za otroke in neplavalce, kot na skrb, da nam borov prelec ne uniči gozdička, ki nudi dopustnikom prijetno senco, pa tudi dostop v morje na drugih mestih (in ne samo na po-

molu) bi bil potreben. V tem primeru bi se dalo marsikaj urediti med dopustom, le organizirati bi bilo treba delovno akcijo. Kot verjetno mnogi drugi imam tudi jaz pripombe na sanitarne prostore, kjer bi bilo nujno tekoče odpravljati vse pomanjkljivosti in okvare, ki se

pojavi (npr. kljukice pri stranišču itd.)«

Kosmač Tomaž — TOZD Tkalnica. »Tukaj sem že drugi teden in moram reči, da sem izredno zadovoljen, počutim se tako dobro kot še nobeno leto. Pa kaj se ne bi; hrana je dobra in obilna, vreme nam je naklonjeno, osebje prijazno in uslužno, ne

manjka tudi prijetne družbe, skratka vse je tako kot si dopustniki želimo, le v točilnici bi bilo treba imeti večji hladilnik, da bi bila pijača vedno hladna. Za rekreacijo v našem letovišču sicer ni kdove kako poskrbljeno, toda kdor si želi več kot le balinanje, ima vse možnosti pri hotelu Materada ali Turistu. Skratka, kdor hoče ima lahko prijeten dopust tudi iz te plati.«

Za razgovor smo prosili tudi Sajovic Zago — točajko, ki je le-

kot vsa dosedanja, saj je prometa toliko, da se ne spominjam, da bi bilo kdaj v preteklosti vsaj približno tako.

Gostov, tako domačih kot tujih, je praktično ves dan polno, kar istočasno pomeni tudi veliko dela in s sodelavko Štefko si takrat, ko je gostov največ pomagava, saj ena sama ne bi zmogla vsega dela, ker vemo, da žejni gostje neradi čakajo dalj časa na težko pričakovano pijačo. Čeprav je dela dosti, sem z njim zadovoljna, posebno še, če so tudi naši gostje zadovoljni. To pa včasih v celoti ni mogoče, saj se zgodi, da ne moremo vsem postreči s hladno pijačo, ker so hladilniki premajhni. Če povem, da gre tedensko v prodajo po 50 l črnega in 50 l belega vina ter 15 zabojev piva ter druge nealkoholne pijače, potem verjetno ni treba posebej razlagati, da se včasih pijača nima časa shladiti.

Gostje so različni, nekateri bolj, drugi manj zahtevni, toda še vedno smo skušali ustreči nji-

hovim željam, če se je le dalo. Z ostalim osebjem se dobro razumem in kakih problemov med nami ni bilo, tako da ne morem reči ničesar takega, kar bi kazalo na nezadovoljstvo.«

Popov Jožefa — TOZD Predilnica — je bila v Poreču tudi 14 dni z možem in hčerko. »Ne vem kaj naj rečem. Meni je tukaj všeč in nimam pripomb. Hrana je odlična, postreženi smo hitro, osebje je prijazno in vse to vpliva na dobro počutje dopustnikov. Za razvredilo poskrbi vsak sam, vendar je tudi prijetno, če ob večerih posediš pri hišici in s sosedi »kakšno rečeš«. V splošnem lahko ocenim letošnje letovanje kot ugodno, saj so le redke stvari, ki bi bile vredne posebne razprave oz. pripomb.«

Odgovori naših sogovornikov kažejo, da so bili z letovanjem zadovoljni, bistvenih pripomb na počutje in prehrano niso imeli kar daje videz, da so bili zadovoljni vsi, ki so letos letovali. Toda s strani nekaterih članov kolektiva je bilo danih precej kritičnih pripomb med katerimi

(Nadaljevanje na 7. strani)

Mt. Everest 79

Čeprav je že nekaj časa odkar so naši alpinisti dosegli svoj največji uspeh — vzpon na streho sveta Mount Everest, se še vsi živo spominjamo s kakšnim interesom smo spremljali dogodke naše odprave v himalajskem gorovju. Za nas je bilo to toliko bolj zanimivo, ker je bil v tej odpravi tudi naš sodelavec Borut Bergant. Po povratku smo se dogovorili z njim, da bo za naše glasilo napisal vtise iz te enkratne, zahtevne, napore in uspešne poti. Sestavke bomo objavljali v nadaljevanjih, za današnjo številko pa je Borut napisal nekaj o pripravah na ta največji podvig jugoslovanskega alpinizma.

O odpravi na streho sveta se je že precej govorilo leta 1977. Ko smo sestopali po ledeniku Baltoro z drugim jugoslovanskim osemtisočakom v žepu, smo že kar pogumno govorili o Everestu. Potem pa je prišlo drugače.

Uspeh, preplezali ste Gasherbrum po prvenstveni smeri, to je bilo hitro povedano, vse bolj pa se je vlekle ono drugo »fantje, kaj pa ste ga srali na hribu, da ste zgubili Bregarja«. Častno razsodišče Planinske zveze Slovenije nas je razglasilo za »nedolžne«, vprašanj, ali se počutiš krivega za smrt tovariša, pa ni lahko izbrisati. Takrat sem mislil, da se ne bom prijavil za nobeno odpravo več. Že konec leta 1977 pa je bil razposlan na alpinistične odseke razpis o akciji Everest 79 in zraven priložena že prijavnica za 1. selekcijo. Seveda sem se prijavil. Izmed številnih kandidatov je selekcijska komisija za odpravo v tuja gorstva izbrala ožji krog tridesetih članov, ki naj bi se že načrtno pripravljali za odpravo. Dobili smo plan treninga, začela so se predavanja o Himalaji, tečaj angleščine, pa tudi že sama oprema se je začela zbirati. Spomladi, potem ko je bila izbrana že tudi druga selekcija je

odšla pod Everest oglednica, da bi preučila smer. Uspelo jim je priti do sedla Lho la 6000 m visoko. V tem času sem bil s Tomazinom tudi izbran, da v okviru zamenjave med American Alpin Clubom in PZS pet tednov plezam v gorah severne Amerike. Tja sem odšel še toliko bolj vesel, ker sem dva dni pred odhodom izvedel, da sem vendarle dokončno izbran v odpravo, potem ko sem bil že »moralno oporečen« zaradi odprave v Karakorum. Dober mesec sva z Iztokom uživala v navpičnih stenah Colorada.

V začetku septembra sem opravil sprejemne izpite na Pedagoški akademiji za smer telesna vzgoja v Mariboru in se vpisal, dan kasneje pa mi je žena rodila dvojčici. Everest se mi je bliskovito odmikal. Pa vseeno sem treniral naprej in manj ko je bilo časa, več je bilo dela s pripravami. Decembra in v začetku januarja je bilo največ dela. Skoraj vsak dan smo pakirali robo pod kliničnim centrom, kjer smo imeli skladišče tudi do treh ponoči. Petnajst ton opreme spraviti v sodove težke po 30 kg, to ni lahko delo. Tudi po celo uro smo spravljali skupaj opremo za v en sod, da smo dobili pravilno težo in da je bil sod poln. Zraven pa je bilo treba imeti še popoln spisek vse opreme, kar zahtevajo carinske deklaracije, za nas pa je bilo še posebej važno kasneje na hribu. Konec januarja je bilo vse delo končano, opravljali smo le še zadnje formalnosti kot so cepljenje proti tamkajšnjim boleznim, še zadnje testiranje fizičnih sposobnosti in nenazadnje podpisali tudi pogodbo, ki nam je nareko-

Borut Bergant visoko v himalajskih gorah z nahrbtnikom, ki je imel znak BPT

vala naše pravice in dolžnosti ter predvsem odnos do vodje, ki naj bi imel pravico odločati o vseh stvareh na gori in seveda zanje tudi odgovarjati.

Deset dni pred odhodom glavne sta z vso robo poletela v Nepal Tone in vodja transporta Mišo. Še zadnjič sem se odpravil v snežna pobočja Košute, sam in tokrat ne zaradi treninga. Počasi sem se vzpel na Veliki vrh in pogledal domače gore. Vem, da jih bom pogrešal, še

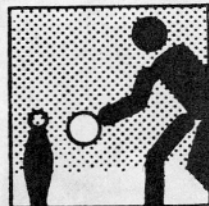
zmerom sem jih, kadarkoli sem pleal v tujih, veliko višjih gorstvih.

To je četrta odprava, ki sem se je udeležil. Prvi pogoj da sem nanje sploh lahko šel je bil ta, da mi je delovna organizacija vedno odobrila dopust, za kar se ji ob tej priliki še enkrat zahvaljujem. Vesel sem, da sem sem DO, tako kot tudi rodno mesto, zastopal v strminah gore bogov Sagarmathe in naredil vse kar sem mogel in smel.

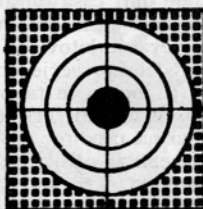
Šport ob občinskem prazniku

V počastitev občinskega praznika je bilo na strelišču na Cimperu strelsko tekmovanje z vojaško puško. Nastopilo je 76 moških in 6 žensk. Pri moških je bil najuspešnejši komandir karavle Srečka Perhavca iz Medvodij starejši vodnik Žika Manič, ki je dosegel 40 krogov, s 37 krogi sta na drugem in tretjem mestu Ahačič Janez in Rustja Milan. Od ostalih naših strelcev je bil med boljše uvrščenimi še Rustja Jelko, ki je s 35 krogi zasedel 7. mesto. V ženski konkurenci je s precejšnjo prednostjo in od-

ličnim rezultatom 41 krogov, zmagala tekmovalka iz Peka Dolčič Milena, drugo mesto z 28 krogi je osvojila naša sodelavka Krevs Angelca, Zaplotnik Tončka pa je bila s 25 krogi tretja.

V kegljanju je nastopilo 8 moških in ženskih ekip. Med moškimi je bila najboljša ekipa SGP, ki je podrla 240 kegljev, naši kegljači pa so s 335 keglji zasedli drugo mesto. Tretji so bili kegljači SAP TOZD Gorenjska — Tržič z 221 keglji. Pri ženskah so bile naše tekmovalke najboljše s 152 keglji.

V centralnem skladišču so bile cevi v času montaže razpenjalnega sušilnika kar lepo razmetane

Kadrovske novice

V MESECU JULIJU SO ODSLI-

Sporazumno
Janc Janez

Samovoljno
Živanič Mira

Upokojitev
Hladnik Milka
Bertoncelj Vida
Benedik Anka

Invalidska upokojitev
Avpič Milka

Novosti na policah tržiške knjižnice

Richard HOOKER:
M. A. S. H.

Zgodba se dogaja v 4077. ameriški poljski bolnišnici v Južni Koreji. Skupina ameriških kirurgov iz dneva v dan operira lažje in težje ranjence, jim rešuje življenja in ob tem preživlja poseben del svojega življenja.

Trije kirurgi: Hawkeye Pierce, Duke in Trapper John so jedro te zdravniške skupine. V Korejo so prišli iz različnih ameriških držav, pisatelj pa jim je namenil posebno pisateljsko pozornost, ki jo je izpisal z izjemnim čutom za odkrivanje drobnih človeških značilnosti. Vsi trije kirurgi so veliki strokovnjaki, vendar je njihova izredna sposobnost v romanu skrita v šaljive pripetljaje, ki se dogajajo na robu nabritosti in zafrkljivosti. Pisateljeva pripoved je nenavadna, saj se zgodba odvija z bliskovito domiselnostjo, v kateri zaživijo polnokrvni liki, pripravljeni na tveganje, a hkrati tudi na smeh in šalo. Tako je M. A. S. H. resda vojni roman, toda pisateljev odnos do ameriške uničevalne prisotnosti v korejski vojni je kritičen in oster. Po tem romanu so posneli tudi film, ki je pobral nekaj oscarjev in smo ga radi gledali tudi pri nas.

Knjiga je izšla v zbirki LJU-DJE IN VOJNA.

Milka WALTARI:
TEMNI ANGEL

Poleg knjige EGIPČAN SINUHE je TEMNI ANGEL gotovo med tistimi Waltarijevimi zgodovinskimi romani, ki po eni strani podajajo kolikor moč točno nazorno podobo obravnavanega časa, po drugi strani pa dogodeke in osebe oblikujejo s pesniško prostostjo in z občutkom za lepo in okusno.

TEMNI ANGEL je napeto pričevanje o Carigradu in njegovem boju za življenje in smrt, o zmogovitem sultanu Mohamedu II., ki Vzhodni Rim (kakor so takrat imenovali Carigrad) leta 1453 zavzame, o cesarju Konstantinu XII., ki v boju za svoje mesto pade, predvsem pa o Ivanu Angelu, s skrivnostjo obdanem junaku zgodbe in o njegovih goreči ljubezni do lepe grške princeze Ane Notaras.

V romanu so mojstrsko naslikane razmere v tem nekoč mogočnem mestu, ki bije zdaj svoj poslednji boj. V sencih te agonije pa se razpleta romantična, petpetij bogata ljubezen mladih ljudi, ki se kot rdeča nit vleče skozi ves roman.

ZAHVALA

Vsem sodelavkam TOZD Konfekcija za izrečeno sožalje in delno pomoč ob izgubi moje drage mame iskrena hvala.

Ropret Francka

Naše mamice

Zorc Silva — rodila 15. 7. 1979 deklico

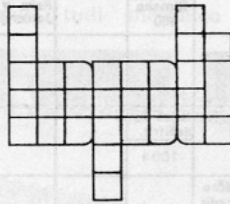
Turk Marija — rodila 23. 7. 1979 deklico

Štucin Milena — rodila 24. 7. 1979 dečka

Bijelič Bernardina — rodila 19. 7. 1979 dečka

Podržaj Olga — rodila 6. 8. 1979 deklico

Sodelujte v našem glasilu

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, **MARIJE KLEMŠE**, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem navijalnice za darovano cvetje in drugače izraženo sočustvovanje z menoj.

Breda Nemeč

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta in brata, upokojenega člana BPT Tržič **LENARTEK BERNARDA**, se lepo zahvaljujem kolektivu, gasilski četi in članom mehanične delavnice BPT Tržič za podarjene vence, častno stražo, številno spremstvo in vse izraze sožalja.

Lepo se zahvaljujemo tudi govorniku ob odprtem grobu v imenu gasilcev Balantič Bojanu, ki je s tako toplimi besedami orisal lik človeka, kakršen je bil naš oče. Skromen, predan delu in dober z vsakim človekom, s katerim se je srečaval.

Prosimo, da ga ohranite v lepem spominu.

**Žena Marija in hčerke
Nada, Marija in Ivanka
z družinami ter
sestra Mara z družino**

Kako smo letovali

Nadaljevanje s 5. strani

Popov Jožefa: »Meni je tukaj všeč in nimam pripomb.«

so razumljivo nekatere upravičene, druge pa tudi ne. Šlo je predvsem za pomanjkanje zelene solate, ki je bila nadomeščena s stročjim fižolom ali rdečo peso iz konzerv, za postan in hladen pečen krompir ter za prepogoste obroke piščancev. Tudi na račun časa, ko se je pričelo z delitvijo kosil oz. večerij je bilo izrečenih dosti besed, kajti posamezni ob-

roki so se pričeli deliti tudi pol ure prej kot je to določeno v hišnem redu in pravilniku. Sadje ali pecivo po kosilu in črna kava po večerji bi po mnenju nekaterih morali biti večkrat »na jedilniku«.

Torej poleg ugodne ocene tudi nekaj kritike, kaže na to, da bo treba tem problemom v bodoče posvetiti več pozornosti.

Osebe kuhinje se trudi ustreči gostom

»Tržiški tekstilec« — glasilo delovne organizacije BPT Tržič — ureja uredniški odbor: Anderle Libor, Zupan Andrej, Nemeč Breda, Ropret Marjan, Cerar Franc, Kogoj Meta, Vogelink Anka, Janc Ana, Stritih Zdenko. Glavni in odgovorni urednik Furlan Janez. — Naslov uredništva: BPT Tržič 64290, telefon 50340 int. 324 — Tisk TK Gorenjski tisk Kranj v 1350 izvodih. — Glasilo izhaja enkrat mesečno. List dobijo člani kolektiva brezplačno. — Glasilo je po 7. točki I. odstavka 36. člena Zakona o obračunavanju proizvodov in storitev v prometu, Uradni list št. 33/72, prosto plačila prometnega davka.

